

at man kan gøre gældende herimod, at Betingelserne her kunne være af en saadan Art, at det ikke er saa heldigt at lade Domstolene afgøre, om de ere opfyldte, saaledes som de kunne det med Hensyn til Spørgsmaalet, om en Mand er berettiget til at faa Borgerskab.

Hvad jeg nu navnlig vil gøre gældende, er det, at Forslaget, som det her foreligger, i Virkeligheden gaar langt videre end dette at opstille visse Betingelser, som man forlanger skulle være til Stede, og det er ikke Tilfældet, som det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sagde i Gaar, at det, som der blev gjort i Lovforslaget, var at opstille visse rimelige og fornuftige Betingelser, som den administrative Undersøgelse skulde godtgøre at være til Stede, hvorefter Anerkendelsen saa kunde gives. Hvis det var Tilfældet efter Lovforslaget, og hvis vi kunde formulere det saaledes, hvilket jeg haaber det ærede Medlem vil bidrage til, ja saa kunde vi vistnok let blive enige. Men saaledes er Lovforslaget ikke, og jeg vil henvise det ærede Medlem og ærede Medlemmer i det hele taget til Lovforslagets § 4, for at de kunne se, hvilke Udtryk der bruges, og hvad det er, der skal dømmes om, om jeg saa maa sige. Denne Paragraf handler om denne Forsikringsinspektør, og der staar: Naar han finder, at Selskabets tekniske og finansielle Grundlag er forsvarligt, naar han finder, at Almenvellet ikke kan have noget imod det o. s. v.; men mener han, at den bør nægtes, eller at den kun bør meddeles paa visse Betingelser o. s. v. Der staar helt igennem: Naar han finder, naar han mener, naar han skønner, at det er forsvarligt, kan han give Anerkendelsen, i modsat Tilfælde nægter han det. Det er jo et rent og skært administrativt Skøn, der gives ikke Regler, denne enkelte Mand har hele Sagen i sin Haand, det beror paa, hvorledes Humøret stikker ham, havde jeg nær sagt, om et Selskab skal kunne startes eller ikke, om et bestaaende Selskab skal kunne blive ved eller ikke. Man siger nok: Ja, der er Rekurs til Indenrigsministeren, men derpaa har det ærede Medlem for 6te Kreds allerede givet Svaret: Vi kunne jo ikke altid være sikre paa at have en saa kyndig Forsikringsmand som den ærede nuværende Indenrigsminister i Spidsen for Indenrigsministeriet. Det vilde dog være for meget at forlange, at Indenrigsministre skulde vælges af Hans Majestæt Kongen udelukkende under Hensyn til, om de vare Forsikringsmænd eller ikke. Det er mig nu ikke bekendt, at den nuværende højt-

ærede Indenrigsminister egentlig er specielt Livsforsikringsmand, han er i høj Grad kyndig i Ulykkesforsikring og Brandforsikring, men særlig Livsforsikringsmand tror jeg ikke han er. Jeg vil anse det for urigtigt, at man skulde kræve af en Indenrigsminister, at han skulde have særlig Kendskab til Forsikringsvæsen. Man maa altsaa gaa ud fra, at hele Vægten kommer til at ligge paa denne Forsikringsinspektør. Men saa beder jeg ærede Medlemmer om at gennemlæse de Paragraffer i Lovforslaget, hvor der er Tale om, hvad Forsikringsinspektøren skal afgøre og ikke afgøre, saa ville De finde, at det er en ganske uhyre Magt, der er lagt i denne Mands Haand.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds drog i Gaar en Analogi fra Patentloven og sagde, at med Hensyn til Meddelelsen af Patenter er der jo to Systemer, og Spørgsmaalet om, hvilket System man skulde vælge var ogsaa fremme; den Gang vi vedtog Patentloven. Enten lader man blot Patenterne registrere, saaledes som de gøre i England uden videre Undersøgelse, eller ogsaa blive de underkastede en nøje Undersøgelse for at man kan se, om der er noget nyt i dem, som kan berettige, at der gives Patent paa dem. Ja, det er ganske rigtigt. Men hvorledes kan man sammenligne en Ting som Eneretsmeddelelse, Patentmeddelelse med det, her er Tale om, en Ret til at drive en samfundsnyttig borgerlig Næringsvirksomhed som Livsforsikring. Naturligvis naar en Person kommer til Staten og begærer en Ret, saaledes at han udelukker alle andre fra at drive denne Gerning, saa kan Staten sige: De og de Betingelser maa opfyldes. Det er klart. Men fordi et Selskab kommer og siger: Maa vi gøre det samme, som saa mange andre gøre, vi forlange ingen Eneret, vi forlange kun at være ligestillede med vore Konkurrenter, saa er det et Forhold, som ikke har noget med et Patentkrav at gøre, der kan ikke drages nogen som helst Analogi derfra. Der er en meget stor Fare ved det System, der saaledes ligger i dette Lovforslag, ved denne stærke Indgriben af Staten, ved det administrative Skøn og Afgørelse af, hvorvidt et Selskab overhovedet maa virke eller ikke her i Danmark og paa hvilke Betingelser. Det er en meget stor Fare, som for øvrigt det ærede 4de Medlem for 2den Kreds ogsaa dyaledede ved i Gaar. Der er for det første den Fare, at et saadant Overformynderskab fra Statens Side vil kvæle eller standse Udviklingen; og om hele den Distinktion,